herpy

PILEGIFTFRØER

Cordillera Azul Poison Frog

Ameerega rubriventris

Ameerega rubriventris er en lille, mørk pilegiftfrø på 21-25 mm med lyse sidestriber og en rød- eller orangesort marmoreret bug. Den lever kun i skovene ved Cordillera Azul i det centrale Peru og er truet. Arten holdes sjældent, og der findes kun lidt viden om pasningen.

Familie: Dendrobatidae Tidligere navn: *Epipedobates rubriventris* Udgivet 16. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**21-25 mm** snude-kloak-længde
Levetid	**10-15 år**
Aktiv	**Dag**
Levevis	**Jordboende**
Biotop	**Regnskov**
Hudgift i naturen	**Mild**
Hudgift i fangenskab	**Ingen** Opdrættede dyr. Vildfangne dyr kan beholde giften længe
Sværhedsgrad	**Øvet**

PASNING

Min. terrarie	**50 × 50 × 50 cm** L × B × H til 2 voksne dyr
Temperatur, dag	**25-28 °C**
Temperatur, nat	**21-25 °C**
Luftfugtighed	**70-100 %**
Vand	**Vandskål** dybde 1-2 cm
UVB	**Valgfri** Ferguson-zone 1
Kost	**Små leddyr (springhaler, bananfluer)**
Holdes	**Parvis**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudserne bæres til vand**
Æglægning	**På jorden**
Æg pr. lægning	**4-16**
Klækning	**10-22 dage**
Larvetid	**70-90 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Alger/planter og færdigfoder**
Yngelpleje	**Vogter æggene og bærer haletudserne**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Appendiks II**
IUCN	**Truet (EN)**

Alle arter i slægten Ameerega står på CITES liste II, så handel over grænser kræver CITES-papirer. IUCN vurderer arten som truet (EN), og den er beskyttet i Peru. EU-bilaget er ikke aflæst og er derfor ikke angivet.

Om arten

Ameerega rubriventris er en lille pilegiftfrø på 21-25 mm fra snude til kloak. Hannerne er lidt mindre end hunnerne, og det er den eneste beskrevne kønsforskel. Ryggen er mørkt sortbrun, hos nogle dyr marmoreret, med cremefarvede eller kobberfarvede striber langs siderne og en cremefarvet eller rosa læbestribe, der kan være brudt. Over armhulerne, i lyskene og på læggene sidder gule pletter, og bugen har et rød-sort eller orange-sort netmønster. Lemmerne er grå til brune. Huden på ryg og bagben er kornet. Arten mangler tænder.

A. rubriventris blev beskrevet i 1997 som *Epipedobates rubriventris* og har en tid været regnet som underart af *Ameerega hahneli*. I dag hører den til slægten *Ameerega*.

Huden indeholder i naturen giftstoffer, som frøen optager fra føden; hvor giftig netop denne art er, er ikke dokumenteret. Dyr, der fødes op på foderinsekter, er uden gift. Undgå alligevel hudkontakt, og vask hænderne efter arbejde i terrariet.

Udbredelse og levested

Ameerega rubriventris er kun kendt fra et lille område i det centrale Peru: skovene ved bjergkæden Cordillera Azul i regionen Ucayali, blandt andet omkring Boquerón del Padre Abad, og et enkelt fund i nabo-regionen Huánuco. Arten findes fra omkring 300 til 1.000 m over havet, og en del af udbredelsen ligger i Cordillera Azul Nationalpark.

> **Oprindelig udbredelse:** Peru.

LEVESTED

Ameerega rubriventris lever i løvlaget på skovbunden i tæt, fugtig skov, både urskov og sekundærskov, på bjergenes lavere skråninger. Klimaet er varmt og fugtigt hele året med regn det meste af tiden, og nætterne er nogle få grader køligere end dagene.

Hunnen lægger æggene på jorden, og hannen bærer haletudserne til vand, når de er klækket. Truslerne er skovrydning til tømmer, selvforsyningslandbrug, kvæg og plantager med prydtræer. Ulovlig indsamling til handel forekommer, men regnes ikke for en hovedtrussel. IUCN vurderer arten som truet, og den er beskyttet i Peru.

Læs mere: Opdræt af haletudser

Pasning

TERRARIET

Der findes kun lidt viden om pasningen af *Ameerega rubriventris*. Klimaet i bjergskovene ved Cordillera Azul er varmt og fugtigt hele året, og arten passes som andre små *Ameerega*-arter fra regnskovens løvlag. *Ameerega hahneli*, som arten tidligere blev regnet med til, og den lige så lille *Ameerega bilinguis* har samme krav.

Et par skal have et terrarie på mindst 50 × 50 × 50 cm (længde × bredde × højde). Arten lever på jorden, men klatrer gerne, så indret i flere niveauer med rødder, grene og korkbark. Et regnanlæg og en tågemaskine gør det lettere at holde klimaet. Frontdøre og en ventilationsstribe i toppen giver luftskifte uden at tørre terrariet ud.

Indret efter skovbunden: et drænlag nederst, et fugtigt, løst bundlag af kokos og bladmuld og et tykt løvlag. Læg bark, korkrør og rødder, så der er mange skjul, og plant bregner og planter med brede blade. Springhaler og små isopoder holder bunden ren og er ekstra føde.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation Læs mere: Terrarieopbygning og bioaktiv bund Læs mere: Foderdyr: hold og avl

TEMPERATUR

Dagtemperaturen er 25-28 °C, og om natten sænkes den 3-4 grader til 21-25 °C. Temperaturen svinger kun 1-2 grader hen over året, og en vinterhvile er ikke nødvendig.

Vedvarende varme over 28 °C belaster frøerne, og et terrarie i direkte sol kan nå dødelig varme på få timer. Stil terrariet uden sol, og mål temperaturen nede ved bunden. Er rummet koldt, kan en varmemåtte på siden af terrariet løfte temperaturen.

Læs mere: Varme og temperatur Læs mere: Vinterhvile og årstider

LUFTFUGTIGHED OG SPRØJTNING

Luftfugtigheden er 70-80 % om dagen, med et dyk til omkring 70 % midt på dagen, og tæt på 100 % morgen og aften, gerne med tåge. Et regnanlæg eller en tågemaskine på timer gør det let; ellers sprøjtes der grundigt morgen og aften. Bunden og løvlaget skal være fugtige, men ikke drivvåde, og overfladen må gerne tørre lidt op mellem sprøjtningerne, for stillestående, mættet luft giver svamp og hudproblemer.

Brug regnvand, osmosevand eller afkloreret vand uden tilsætning.

VAND OG VANDKVALITET

En lav vandskål med 1-2 cm vand er nok, og den skal være nem at komme ind og ud af. Brug regnvand, osmosevand eller afkloreret postevand, og skift vandet hver anden dag, så der ikke samler sig bakterier. Padder optager vand og stoffer gennem huden, så rengør skålen uden sæbe og skyl godt.

LYS OG UVB

Lyset skal først og fremmest dække planterne: en LED-lampe til plantevækst i 10-12 timer om dagen og en tydelig nat. UVB er ikke nødvendigt for pilegiftfrøer; en svag UVB-lampe (Ferguson-zone 1) er valgfri. Giv frøerne både lyse og skyggefulde steder.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Frøerne spiser små levende leddyr: bananfluer (*Drosophila melanogaster* og til de voksne også *D. hydei*), springhaler, mikrofårekyllinger, små isopoder og sigtet engplankton. Arten er lille, så de mindste foderdyr er de vigtigste. Voksne dyr fodres tre til fire gange om ugen med så meget, som de æder på kort tid; unge dyr fodres dagligt. Drys foderdyrene med kalk ved hver fodring og med et vitamin- og mineraltilskud én til to gange om ugen.

Fjern døde og tilbageblevne foderdyr, så de ikke angribes af svamp.

Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Ameerega rubriventris er dagaktiv og holder til på skovbunden, men klatrer gerne. Hannen kalder med en fuglelignende piben, oftest 2-3 korte fløjt i træk. Slægten er territorial, og hannerne kalder fra faste pladser, så et par er den sikre holdform; flere hanner sammen kan give stress og slagsmål, særligt i et lille terrarie.

Frøerne bør ikke håndteres. Huden er sart, og hudkontakt kan skade dem. Ved rengøring flyttes de med en ren, fugtet plastbeholder.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Hannerne er lidt mindre end hunnerne, og hannen er den, der kalder. Alderen ved kønsmodenhed er ikke dokumenteret. Et par sikres bedst ved at opdrætte flere unger sammen og udvælge en kaldende han og en større hun.

PARRING

Parringen er ikke beskrevet i detaljer for *A. rubriventris*. Hos slægten udløses den af regn: en uge med lidt mindre sprøjtning efterfulgt af kraftig regn efterligner regntiden. Hannen kalder, lokker hunnen til et skjult sted, og parret lægger æg på land.

ÆG OG HALETUDSER

Hunnen lægger æggene på jorden, og hannen bærer haletudserne til vand, når de er klækket. Antallet af æg og udviklingstiderne er ikke dokumenteret for arten; tallene er lånt fra *Ameerega bilinguis*, der har samme størrelse: 4-16 æg pr. lægning. Æggene lægges i et fugtigt skjul, fx i en filmdåse eller en petriskål under en kokosnøddeskal. En lille skål med vand skal stå klar til haletudserne.

Haletudserne kan opdrættes hver for sig i små beholdere med regn- eller osmosevand. De fodres med alger, flagefoder og blødgjort plantefoder, og vandet skiftes hver tredje dag.

METAMORFOSE

Æggene klækker efter 10-22 dage, og haletudserne når metamorfosen efter 70-90 dage (tallene er lånt fra *Ameerega bilinguis*). Når forbenene kommer, skal vandet være lavt, og der skal være nem adgang til fugtigt land. Frøerne holder op med at spise under forvandlingen og lever af halen.

OPDRÆT AF UNGER

De nyforvandlede unger er meget små og kræver bittesmå foderdyr: springhaler og de mindste bananfluer. Fodr dem dagligt, drys med kalk og vitaminer, og hold luftfugtigheden høj. Giv dem rigeligt med skjul i et lille opdrætsterrarie, til de er store nok til at blive sat sammen i par.

Sundhed og typiske fejl

Der findes ingen artsspecifik viden om sygdomme hos *Ameerega rubriventris*, så rådene er de generelle for pilegiftfrøer:

- Hud- og svampeinfektioner skyldes stillestående, mættet luft og snavset bund. Sørg for ventilation og friskt løv.
- Overophedning er hurtigt dødelig. Hold terrariet under 28 °C.
- Mangel på kalk og vitaminer giver deforme kæber og svage lemmer. Drys foderet ved hver fodring.
- Parasitter (fx orme) kræver en dyrlæge med forstand på padder.
- Dyr uden appetit, med sløve bevægelser eller afmagret bagkrop skal undersøges af en dyrlæge.

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.

Hele vejledningen med kort og opdateringer: herpy.org/da/pilegiftfroeer/ameerega-rubriventris